

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

21 maart 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Jacques Laverge tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de evolutie van de arbeidsmarkt

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de verklaringen van de minister om de problemen van de West-Vlaamse landbouwers op regeeringsniveau te bespreken

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de wetgeving voor reisbureaus en de problemen voor sociaal-culturele verenigingen

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 21 maart 2002

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Roland Van Goethem

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.28 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jacques Laverge tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de evolutie van de arbeidsmarkt

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laverge tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de evolutie van de arbeidsmarkt.

De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de Nationale Bank heeft recent een aantal gegevens bekendgemaakt over de werkgelegenheid. Spijtig genoeg is er in de publicatie geen opsplitsing tussen de regio's. Het gaat om nationale cijfergegevens. Toch zijn ze bruikbaar voor het beleid. Er zijn kleine percentuele verschillen tussen de twee gewesten. De tendens is echter dezelfde.

Er was een duidelijke economische groei. De groei van de werkgelegenheid in ons land was tegenover de groei van de economie lager dan die in de euro-regio's. Volgens het rapport van de Nationale Bank was de loonmatiging in de buurlanden meer uitgesproken dan in België. De arbeidsmarkt in België en in Vlaanderen is, zo gaat het rapport verder, kwantitatief niet afgestemd op de vraag. We hebben al geregeld van gedachten gewisseld over de knelpunten. Er is enerzijds werkloosheid en anderzijds aanbod van werk. Dat verschijnsel is ook in Vlaanderen vrij aanzienlijk.

We hebben volgens de Nationale Bank ook te kampen met een werkgelegenheidsgraad die fel

achterop ligt ten aanzien van het Europees gemiddelde en zeker 10 percent lager dan hetgeen de Europese landen – en dus ook België – hebben vooropgesteld. De doelstelling voor 2010 is 70 percent.

We moeten aandacht hebben voor twee zorgwekkende evoluties. Niettegenstaande de daling van de sociale lasten, ontspoort de loonkostevolutie, zeker als we die vergelijken met de buurlanden. Het ging de goede richting uit. De ontwikkeling is echter niet doorgezet. De ontsporing is te wijten aan het indexsysteem en de loonstijgingen via de CAO's. Deze overeenkomsten hebben slechts een beperkte invloed, namelijk 0,9 percent. De indexsprongen verhogen de factuur met 2,6 percent. Een aantal variabelen zorgen er ten slotte voor dat de loonkost met 0,7 percent stijgt.

De Nationale Bank laat uitschijnen dat tijdens de loononderhandelingen van het najaar inspanningen moeten worden geleverd. De gouverneur heeft het over een politiek van loonstop tot de handicap ten opzichte van de voornaamste handelspartners is uitgevlakt.

Een ander punt is dat het rijke België meer uitkeringsgerechtigden kent dan actieven. Het IMF heeft een tabel gepubliceerd en er een analyse van gemaakt. De cijfers slaan wel op 1997. De situatie zal op dit moment echter niet zo verschillend zijn. In België is de verhouding tussen actieven en niet-actieven 103 percent. In Frankrijk is dat 94 percent, in Zweden 89 percent, in Duitsland 88 percent, in Oostenrijk 83 percent, in het Verenigd Koninkrijk 79 percent, in Denemarken en Spanje 78 percent, in Nederland 77 percent, in Japan 69 percent en in de VS 50 percent.

Minister Renaat Landuyt : In de VS is er ook armoede.

De heer Jacques Laverge : Cijfers zijn relatief. De hoogte van de uitkeringen staan niet ter discussie.

Laverge

Ik heb het enkel over de verhoudingen. Ik vraag niet dat de uitkeringen worden afgeschaft of verminderd. Als we echter kijken naar de demografische evolutie, dan riskeren we nog meer non-actieven te hebben. De situatie wordt dan nog erger.

Mijnheer de minister, ik vind het belangrijk om u hierover als verantwoordelijk minister een aantal vragen te stellen. Ten eerste, welke acties zult u ondernemen om de ontsporing van de loonkosten tegen te gaan ? Zult u hierover een gesprek voeren met de sociale partners ? Wij moeten onze concurrentiepositie immers verbeteren. In Vlaanderen is het probleem groter dan in Wallonië. Onze welvaart is voor 85 percent van export afhankelijk. Wij worden voor de eerste maal geconfronteerd met het feit dat de loonkost sneller stijgt dan de productiviteit. De stijging van de loonkost werd vroeger altijd door de productiviteitsstijging opgevangen. Nu is dit niet langer het geval. Het is een gevaarlijke evolutie. Ofwel moeten we de productiviteit opdrijven, maar dat is tegen de onthaasting, ofwel moet de loonkost onder controle blijven.

- *De heer André-Emiel Bogaert, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Welke extra inspanningen zult u minister zich getroosten om de spanning tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt te verbeteren ? Ondanks de goede intenties van de werkinkwinkels is er nog altijd een vrij groot spanningsveld tussen vraag en aanbod, wat een weerslag heeft op de loonkost. Schaarsheid van een bepaalde soort werknemers duwt de lonen de hoogte in. Ik denk dan aan de metaalsector. De overheid moet hier evenwicht brengen.

Verder moet er een verscherpte controle komen op de werkonwilligen. Ik heb dit reeds vroeger gesteld. Aansluitend op de aanbevelingen van het IMF omtrent de uitkeringsgerechtigden, vraag ik mij af welke maatregelen u zult treffen om de verhouding tussen actieven en uitkeringsgerechtigden tot een normale proportie terug te brengen. U hebt zich recent nog, op de Top van Lissabon, ertoe verbonden de werkgelegenheidsgraad in Europa drastisch te verbeteren. Wij scoren duidelijk lager dan de buurlanden. Welke initiatieven zijn haalbaar ? Niets komt immers vanzelf. De overheid kan een belangrijke rol spelen in het optrekken van de werkgelegenheidsgraad. Het vraagt moed om correcties aan te brengen op deze afwijkingen.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Ik sluit mij aan bij de bekommernis van de heer Laverge. Hij wil de bekomen welvaart duurzaam behouden. Wij verschillen wel soms op het vlak van strategie en middelen die daarvoor dienen te worden aangewend. Zes van de tien vragen zijn federale materie. Ik vraag mij af of de vermelde cijfers juist zijn. De Centrale Raad voor het Bedrijfsleven had andere cijfers naar voren gebracht. De minister beschikt misschien over de juiste gegevens. Ik weet wel dat er een verslag is waarin de oorzaken van deze ontwikkeling worden geanalyseerd.

Er is inderdaad een ontsporing, en een ingreep zou wenselijk zijn, maar die zou vooral twee specifieke oorzaken hebben. Niet de sectorale overeenkomsten, die werden afgesloten door de sociale partners, zijn de oorzaak voor die ontsporing. Twee sectoren, en meer bepaald twee beroepen in die sectoren, hebben er echter voor gezorgd dat de loonkostengrens werd overschrijden. Het overschrijden van de grens was vooral te wijten aan de zogenaamde milleniumbug waardoor werkgevers het beste personeel bij elkaar hebben weggehaald. Daardoor is een opbod ontstaan en zijn een aantal lonen exuberant gestegen.

Sommige mensen concluderen dat het gevaarlijk is om in te grijpen in de loonvorming, omdat er een economische heropleving wordt verwacht. Ingrijpen zou het vertrouwen van de consument kunnen schaden en daardoor zouden we in een neerwaartse spiraal terechtkomen.

De sociale partners hebben zich gehouden aan de afspraak en hebben de loonnorm gerespecteerd. Een aantal individuele werkgevers zijn hun boekje te buiten gegaan en zijn verantwoordelijk voor de ontsporingen. Als er maatregelen moeten worden genomen, moet misschien bij hen worden ingegrepen.

Ik wil nog opmerken dat we in het verleden al gesproken hebben over de transmissie van de gegevens. Ons standpunt is onveranderd gebleven.

De voorzitter : Als we het hebben over de evolutie van de arbeidsmarkt, dan spreken we over mensen die zoeken naar werk, meestal in dienstverband. De Europese studie wordt in Vlaanderen uitgevoerd door Vlerick.

Vlaanderen staat op de laatste plaats op het vlak van ondernemingsgraad. In Ierland starten drie maal meer mensen met een onderneming. Die mensen vinden we natuurlijk niet terug op de arbeidsmarkt, wel op de ondernemingsmarkt. Dat we

Voorzitter

op de laatste plaats staan, betekent dat er veel meer vragers zijn op de arbeidsmarkt. Dat is niet onbelangrijk. Als het ondernemerschap in Vlaanderen hetzelfde niveau als dat van Ierland zou bereiken, dan zou er een meer ontspannen sfeer heersen op de arbeidsmarkt.

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik ben het voor een groot deel eens met de analyse van de heer Laurys. Ook ik wil de cijfers relateren. Deze vraag is zeker terecht en komt op tijd.

Het onderwerp is in feite een interpellatie waard. Er wordt terecht aandacht besteed aan het jaarverslag van de Nationale Bank. Dat verslag zou de aanleiding kunnen vormen voor een vergelijking van het cijfermateriaal en voor het opmaken van een stand van zaken. Het punt kan misschien een onderdeel vormen van de evaluatie van het beleid en van de opties uit de beleidsnota en het regeerakkoord door de administratie.

Ik wil cijfers en verhoudingen altijd in de juiste context plaatsen. Aan de hand van de cijfers wordt beweerd dat er in Vlaanderen een te lage activiteitsgraad is, maar die cijfers kunnen ook wijzen op een bepaalde levensstandaard. Het is makkelijk om te bewijzen dat de activiteitsgraad in Nederland hoger is, maar de reden daarvoor ligt waarschijnlijk bij het vele deeltijds werk en bij lagere inkomens. De cijfers zeggen dus niet alles. We mogen ons niet volledig richten op de harde economische logica, al weten we dat het IMF precies daarover waakt.

Ik ben het eens met de heer Laverge dat niet alles mag worden overgelaten aan de vrijemarkteconomie. Ik ben voorstander van een sociaalgeleide markt. Dat sommige weddes zo hoog zijn geworden, was ook een gevolg van het vrijmarktsysteem en was vooral te wijten aan krapte op de arbeidsmarkt waardoor de verhouding tussen vraag en antwoord is veranderd.

Mijnheer Laverge, u vraagt me welke acties ik zal ondernemen om een ontsporing van de loonkosten te helpen tegengaan. Door te werken aan de overeenstemming van het aanbod op de vraag, werken we aan het marktmechanisme. We zorgden er al voor dat de prijs van de arbeid realistischer is geworden dan een paar maanden geleden. Alles wat we doen op het vlak van arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding is dus eigenlijk een actie tegen de

ontsporingen in de loonkost. Mijnheer Laurys, het heeft u misschien verrast dat ik in die zin toch binnen mijn bevoegdheid ben gebleven.

Mijnheer Laverge, wat uw volgende vraag betreft, zitten we met het overleg met de sociale partners wellicht buiten onze bevoegdheid. Als er besprekingen zijn, dan worden die gehouden in het kader van een vlottere loopbaanbemiddeling of betere beroepsopleiding.

U hebt gevraagd of ik extra inspanningen zal doen om vraag en aanbod op de arbeidsmarkt beter op elkaar af te stemmen. Die kwestie is zeer actueel. We zijn op dit moment bezig met de begrotingscontrole. Het is maar de vraag of dit punt belangrijk wordt geacht. Ik kan daar nu niet op antwoorden, maar ik kan enkel zeggen dat de zaak niet wordt vergemakkelijkt als ik de materie bespreek met de minister van Begroting.

In het rapport staat dat er een probleem is inzake de beroepsmobiliteit. Als er één zaak is waar we intensief aan moeten werken, dan is het wel de mobiliteit. Binnen de automobielsector zouden we een pool moeten oprichten op een realistische basis waarbij de afstanden tussen Antwerpen, Genk en Gent in aanmerking worden genomen. In Gent komt er bijvoorbeeld ruimte voor 1.400 à 2.000 nieuwe jobs. Misschien volgen er verschuivingen in de andere streken. Door de mobiliteit kan de activiteitsgraad dan hoog blijven.

De hoofdinvestering zal, wat ons betreft, op de beroepsopleiding liggen. Dit zal gebeuren via de VDAB, VDAB-internet, VDAB-eps, SMS-systeem, VDAB-dienstverlening en de werkwinkels, die aan een snel tempo overal worden geopend. Dankzij de snelle doorstroming van de informatie via de informatica moeten we komen tot een coördinatie van alle mogelijke beroepsopleidingen. We merken dat niet iedereen op de hoogte is van de mogelijkheden van de beroepsopleiding aan de vraagzijde enerzijds en aan de aanbodzijde anderzijds. Er is zowel bij de werknemers als bij de werkgevers een enorm gebrek aan kennis over de opleidingen die op korte termijn kunnen worden aangeboden. We blijven werken met de individuele opleiding op de werkvloer. We hebben ook eindelijk een oplossing gevonden om dit te combineren met de startbanen. Op die manier kunnen we zorgen voor het oplossen van het probleem van moeilijk in te vullen vacatures.

We zullen snel werk maken van de mobiliteit in de beroepsopleiding. Het is de bedoeling dat iedereen in de veranderende maatschappij kan bijblijven.

Landuyt

Op uw vraag over de verscherpte controle door de VDAB kan ik verwijzen naar het antwoord van de vice-minister van Werkgelegenheid, de heer Laurys. Hij is mijn vriend in moeilijke tijden. (*Gelach*)

Mocht de hele CD&V-oppositie zich opstellen zoals de heer Laurys, dan zou dit zeer positief zijn. Ik volg zijn standpunt hieromtrent. Aan Vlaamse zijde doen we ons werk. We bemiddelen zoveel mogelijk en signaleren wat moet worden gesignaleerd. We gaan er vooral van uit dat we nog veel mensen moeten helpen om hun plaats te vinden in de steeds veranderende maatschappij.

Ik was gisteren samen met vertegenwoordigers uit Nederland aanwezig op een colloquium. Het thema was het bevorderen van de beschikbaarheid op de arbeidsmarkt dankzij een basiskennis van ICT. 50 percent van de werkzoekenden weet niet wat een computer is. Alle openstaande vacatures hebben op de een of andere manier te maken met de computer. Een hele groep werkzoekenden heeft er schrik van bij gebrek aan kennis.

We bereiken 15.000 mensen per jaar met de basisopleiding. We weten dat dit een zeer efficiënte maatregel is om de stap naar werk te zetten. Dit is ook de methode om mensen die zich opnieuw willen inschakelen op de arbeidsmarkt, zoals huisvrouwen met grote kinderen, te helpen. De ICT-ontwikkeling schrikt hen af.

Mijnheer Laverge, ik heb het altijd moeilijk met de analyses van het IMF. Het beste dat uit deze instelling is gekomen is Noreena Hertz. Ze is tot het inzicht gekomen dat er een andere logica in de wereld moet worden toegepast. We doen er in elk geval alles aan om én jongeren te activeren via de startbanen, die meer nog dan vroeger worden aangepast aan de realiteit, én ouderen in te schakelen. Onze doelstellingen moeten dan wel realistisch zijn. We kunnen niet van vandaag op morgen zeggen dat de toekomst van de ouderen dezelfde zal zijn als in Amerika. Daar moeten zeventigjarigen met een bus rondrijden om de eindjes aan elkaar te kunnen knopen. Dat is niet ons beeld van de toekomst. Zo haalt men wel betere cijfers bij het IMF. De situatie van de bevolking verbetert echter niet. We moeten elkaar wat dat betreft zeer goed begrijpen. We wensen niet aan sociale afbouw te doen.

We willen in algemene zin er alles aan doen om de carrièreplanning van de mensen te veranderen. In brutocijfers gesproken is het onze betrachting ervan af te stappen mensen binnen de marge van

25 en 45 jaar 80.000 uren te laten werken. We moeten trachten dit te brengen op 70.000 uren, maar op een veel langere termijn. Dat is ook de reden waarom we onder andere begonnen zijn met het systeem van landingsbanen. Ouderen werken wel minder maar jongeren kunnen bij de opleiding gebruik maken van hun ervaring. Dit zijn allemaal middelen om op een geleidelijke manier de participatiegraad van ouderen te verhogen.

De activiteitsgraad bij ons is kleiner dan in andere landen. Voor een deel komt dat doordat de zelfstandige activiteit hier niet zo groeit. Ook die kan worden gestimuleerd. Minister Onkelinx richt zich nu ook op die optie.

We behalen de doelstellingen uit het regeerakkoord. We kunnen de discussie hierover aangaan aan de hand van een rapport dat ik aan de commissie kan voorleggen. Zonder dat ik me daarin meng, verzamelt de administratie al twee jaar alle cijfers. Ze focust daarbij op de activiteitsgraad. Er werden reeds twee rapporten opgesteld. Wij gaan ervan uit dat volgens de strengste berekening de activiteitsgraad in Vlaanderen zeker op 65,5 percent ligt. We denken zelfs dat we 67 percent halen.

Een factor die we niet in de hand hebben, is de algemene economische evolutie. Vooral aan Vlaamse kant hebben we te maken met een open economie. We volgen dan ook zeer snel de golfbewegingen van de economie. Dat kan men ook zien in de recentste werkloosheidscijfers.

We kunnen in elk geval gedetailleerd alle cijfers analyseren. Ik zal de twee rapporten overmaken aan de commissie.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Mijnheer de minister, u zegt zelf dat we moeten werken in een open economie. Meer nog dan andere landen zijn we gevoelig voor de loonkosten. Frankrijk zal minder moeilijkheden hebben dan wij. Dat is een niet onbelangrijke factor. De open economie is een pluspunt. Er zijn echter ook gevaren aan verbonden. Als we in een crisis belanden, komen we door de loonkosten en de concurrentie in de problemen.

De textielsector heeft zwaar te kampen met deze gevoeligheid. Van zodra het aanbod stijgt, riskeren we snel uit de boot te vallen. Daarenboven kan niet alles worden opgelost met hi-tech. Er zijn nog steeds een aantal activiteiten die de concurrentie moeten aangaan met de wereldeconomie. De kos-

Laverge

tenfactor speelt hierbij een grote rol. De loonkost is niet de enige factor, maar wel een belangrijke.

Minister Renaat Landuyt : Dit valt buiten mijn strikte bevoegdheid.

De heer Jacques Laverge : Vlaanderen moet toch ook een bijdrage leveren. U moet er uw collega's op wijzen dat de loonkost voor Vlaanderen negatieve effecten heeft.

Minister Renaat Landuyt : We hebben dit debat al gevoerd. Ik wens mijn bevoegdheden maximaal uit te putten. Ik hoed er me echter voor om me als pleitbezorger op te werpen en te zeggen wat een andere overheid moet doen. Elk niveau moet zijn verantwoordelijkheid opnemen. De verschillende regeerakkoorden stemmen met elkaar overeen. De loonkost wordt aangepakt binnen het kader van de filosofie over de actieve welvaartsstaat. De regeringen zetten hun werk voort. Er bestaat hierover zelfs geen discussie. Er moet aan worden gewerkt. We moeten steeds rekening houden met de evenwichtsoefening om het socialezekerheidssysteem te financieren.

De heer Jacques Laverge : Het probleem heeft ook te maken met de sociale zekerheid. Hoe minder mensen actief zijn, hoe hoger de bijdragen moeten zijn om het systeem te laten functioneren. Niettegenstaande alle inspanningen hebben we te maken met een relatief grote afvloeiing van mensen tussen 50 en 55 jaar. Met de mogelijkheden die de medische wetenschap nu biedt, kan men toch niet beweren dat die mensen niet meer geschikt zijn om te werken ! Degenen die dat zeggen, maken een foute redenering. Blijkbaar is iemand van 50 jaar al oud.

Minister Renaat Landuyt : Er is een verschil tussen iemand van vijftig die vanaf veertien jaar aan de band heeft gewerkt en een ander persoon die pas begonnen is op dertig. Het is moeilijk om tegen zo iemand te zeggen dat hij niet te oud is om te werken. Deze persoon is compleet opgewerkt, versleten van het zware werk. Deze mensen hebben immers hun sociale bijdragen geleverd.

De heer Jacques Laverge : Het aantal arbeidsjaren kan altijd in rekening worden gebracht.

Minister Renaat Landuyt : Wij zoeken naar juiste technieken. Het tijdskrediet is daar een recent voorbeeld van. Arbeidstijd wordt op een andere manier gespreid, zonder sociale afbouw.

De heer Robert Voorhamme : Ik wil nuances leggen. Het gaat veelal om thema's die niet op Vlaams, maar op federaal bevoegdheidsniveau liggen. Vlaanderen, met een open economie, heeft er alle belang bij om de doelstelling van het verantwoord ondernemerschap te realiseren. Het biedt de mogelijkheid om uit die hectische achtervolging van de loonkostconcurrentie te geraken.

De heer Jacques Laverge : Het ondernemerschap is geen filosofische beweging !

De heer Robert Voorhamme : Het impliceert pro-actief activiteiten ontwikkelen die minder gevoelig zijn voor loonkostconcurrentie. Vlaanderen kan deze loonkostconcurrentiestrijd niet aan. Het is ook niet onze ambitie, want dat betekent inleveren op welvaart en welzijn. Deze cheque wil ik onze bevolking niet voorleggen. Wij moeten bijgevolg onze economie op een andere leest schoeien. De vakbeweging heeft kritieken geformuleerd op de loonkostevoluitie. Onze loonkosten zijn gemiddeld misschien negatief geëvolueerd. Maar vele sectoren die voor Vlaanderen cruciaal zijn, hebben de loonnorm gedisciplineerd gehandhaafd.

In andere sectoren, die niet of minder door vakbonden zijn georganiseerd, is het soms compleet uit de hand gelopen, onder meer door de loonkostconcurrentie. Er is de loonkostconcurrentie, maar er is ook de loonkostwaarderingconcurrentie. Onder druk van de loonkostwaarderingconcurrentie is in een aantal sectoren, waarin de vakbonden zo goed als afwezig zijn en hierover – noch door werkgevers, noch door werknemers – verantwoordelijkheid is opgenomen, de situatie serieus uit de hand gelopen. Dit heeft het gemiddelde ernstig doen afwijken. Zo is het gegaan. In de belangrijkste sectoren is de zaak echter onder controle. Deze sectoren mogen niet de dupe worden van een nieuw saneringssteekspel. Zij hebben zich aan hun woord gehouden en moeten worden gehonoreerd. Zij zijn nog altijd de 'core' van onze economie.

De heer Jacques Laverge : Het is een idyllische beschouwing over de vakbonden.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Ik ben geen deskundige, maar het interesseert mij. Ik heb een bedenking bij de loonkostanalyse. In de KMO's zijn de vakbonden weinig aanwezig. De loonkostconcurrentie is daar minder van toepassing. De tewerkstelling groeit er de laatste jaren, terwijl dit minder het geval is bij de grote bedrijven. Het verhaal van de

Moreau

heer Voorhamme gaat dus niet helemaal op, maar ik wil altijd graag iets bijleren.

De heer Robert Voorhamme : Er zijn vele redenen voor. Er gebeurt een verschuiving, een outsourcing waardoor kleine ondernemingen worden gefavoreerd. Deze kleine ondernemingen kunnen niet op zichzelf bestaan. Men wordt vaak door statistieken bedrogen. Een heleboel activiteiten die in de industrie worden outgesourced komen statistisch bij de dienstensector of toeleveringsbedrijven terecht. De industrie zou weggwijnen en de dienstensector enorm groeien. Dat zijn simpele conclusies. Grote bedrijven zijn in sociaal opzicht altijd de grote voorlopers geweest. Daar zit een zekere logica in.

De heer Jan Laurys : De heer Laverge haalde het voorbeeld van de textielsector aan. Precies daar zitten we evenwel met uitermate lage lonen. Loonconcurrentie in die sector zou absoluut nefast zijn. We laten ons vlug door cijfers van het IMF op stang jagen. Het zou soms om één deskundige gaan die verscheidene landen moet opvolgen en een aantal cijfers opvraagt, om dan algemene conclusies te poneren. Hier zijn zoveel specialisten aan het werk, er zijn verschillende overlegstructuren en banken die analyses maken en daar luisteren we niet naar. Die ene man van het IMF of van de OESO zou dan alles te zeggen hebben. We moeten natuurlijk niet alles van de baan schuiven, maar wel een en ander relativeren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de verklaringen van de minister om de problemen van de West-Vlaamse landbouwers op regeringsniveau te bespreken

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de verklaringen van de minister om de problemen van de West-Vlaamse landbouwers op regeringsniveau te bespreken.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige week vernam ik dat West-Vlaamse boeren de steun van de minister hebben gevraagd in hun strijd tegen de strenge bemestingsnorm. Ze waren bezorgd over de tewerkstelling in de sector. De afbakening van de kwetsbare gebieden zal in de toekomst voor land- en tuinbouwers, of boeren in het algemeen, problemen meebrengen, ook op het vlak van de tewerkstelling. Boeren zijn voor een groot deel zelfstandig, maar een deel van hen is loontrekkend. De tewerkstelling situeert zich ook bij de toeleveringsbedrijven. Deze leveren bijvoorbeeld melkmachines.

De boeren vragen de steun en bemiddeling van de minister bij minister Dua. Volgens de verklaringen van de minister in de pers zou hij bereid zijn de problemen van deze mensen in de Vlaamse regering aan te kaarten. Hoeveel landbouwers zouden met hun bedrijf moeten stoppen, als de normen van minister Dua worden doorgevoerd ? Om hoeveel arbeidsplaatsen gaat het ? Ik denk zowel aan werknemers als aan zelfstandigen. Deze laatsten vinden niet gemakkelijk ander werk. Welke argumenten zal de minister in zijn overleg met minister Dua aanvoeren ?

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Het belang van de boeren moet worden behartigd, maar mag niet ten koste van de kwetsbare gebieden gaan. Deze moeten dringend worden afgebakend. We moeten wel rekening houden met het reëel verlies dat boeren ten gevolge van deze maatregel lijden.

De voorzitter : Vorige week heb ik vernomen dat de minister-president een rondetafelconferentie heeft aangekondigd over de sociaal-economische gevolgen van de afbakening van de kwetsbare gebieden. Ondertussen wordt dit tegengesproken. Misschien weet de minister er meer van.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mijnheer de voorzitter, ik was aanwezig op de vergadering met minister Landuyt. Hij heeft er geluisterd naar een aantal stellingen van boeren en hij heeft geantwoord op hun vragen. Hij stelde dat hij overleg zou plegen met minister Dua om haar te helpen de juiste beslissingen te nemen. Hij kon de volgende dag niet zelf aanwezig zijn op de vergadering van de commissie, maar hij heeft iemand van zijn kabinet gestuurd. Alle beloftes die hij op de vergadering deed, is hij totnogtoe nagekomen. Ik hoop dan ook dat naar aanleiding van de rondetafelconferentie

Gardeyn-Debever

een consensus kan worden bereikt. De materie is immers heel belangrijk.

De problemen zijn echter niet beperkt tot de toelevering. De zaak is veel ingewikkelder. Ik pleit nog een keer om in overleg de juiste beslissing te nemen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Gardyn heeft gelijk : ik was aanwezig op de vergadering met de boeren. Ik apprecieer de manier van actie voeren, want deze geeft aanleiding tot een inhoudelijke discussie. De manier van werken werd op een heel bevattelijke manier geïllustreerd. Het dossier heeft daardoor meer vorm gekregen. Ik heb bevestigd dat het door de regering nauwkeurig zal worden bekeken en besproken. De landbouwersbewegingen hebben per provincie bij alle ministers actie gevoerd. Ze zijn er op die manier waarschijnlijk in geslaagd om extra aandacht te vestigen op een eerder technisch dossier. Geen enkele minister heeft de bedoeling om de landbouwers kwaad te doen. We zijn allemaal bezorgd over de kwaliteit van de grond. De discussie in de regering is volop bezig en is niet gemakkelijk. Ze gaat over de vragen of we wel de juiste methode volgen en wat precies wordt opgelegd door Europa. Het resultaat ervan is nog onduidelijk. Ik kan er bijgevolg nog geen uitspraken over doen.

Mijnheer Van Goethem, het is voor mij heel moeilijk om antwoord te geven op de vraag wat de gevolgen op de tewerkstelling zijn van de aanduiding van de kwetsbare gebieden. De vraag is subjectief, want u gaat ervan uit dat het aanduiden van kwetsbare gebieden gelijk staat met het blokkeren van landbouwactiviteiten. Minister Dua heeft geopteerd voor een specifieke aanduiding van kwetsbare gebieden en bekijkt daarna de individuele situaties om eventuele afwijkingen toe te staan. Andere landen hebben gekozen voor een aanduiding van hun integraal gebied als kwetsbaar gebied. We moeten er zeker van zijn dat we elkaars manier van werken goed begrijpen voor we kunnen vergelijken. De studiediensten van de landbouworganisaties hebben nauwgezet werk geleverd en zijn bezorgd over de objectiviteit van een aantal metingen. We voeren het debat om het juiste evenwicht te vinden. De regering wil niet alleen sociaal zijn, maar ook ecologisch verantwoord werken. Het zijn in de eerste plaats de landbouwers die begrijpen hoe belangrijk de kwaliteit van de grond is.

In de landbouw is geen grote werknemerstewerkstelling. Het is onmogelijk te voorspellen wat het effect op die tewerkstelling zal zijn van de aanduiding van de kwetsbare gebieden. Dat zal pas heel geleidelijk aan duidelijk worden. We zouden de situatie boerderij per boerderij moeten bekijken. Het is te pessimistisch om te beweren dat negatieve tewerkstelling zal ontstaan.

Ik heb een antwoordnota meegekregen van mijn diensten, maar de vraag werd verkeerd begrepen, want de nota begint met het aantal varkens in Vlaanderen in 2001. Ik moet de vraagsteller de cijfergegevens over de tewerkstelling in de landbouwsector vandaag schuldig blijven. Ik zal ze zeker nog eens nagaan, maar ik kan u nu al verzekeren dat er slechts heel weinig mensen als werknemer zijn tewerkgesteld in de landbouw. Er is vooral sprake van zelfstandige activiteit.

Het effect op de toelevering is heel moeilijk te bepalen. De vraag vergt een enorme denkoefening. De aanduiding van de kwetsbare gebieden vormt de aanleiding, maar is nog niet gebeurd. We weten nog niet goed hoe die aanduiding zal verlopen. Ik weet alleen dat het in West-Vlaanderen over ongeveer 80 percent van het grondgebied zal gaan. Daarna moet worden uitgegaan van de veronderstelling dat die aanduiding gevolgen zal hebben op de tewerkstelling van de landbouwers. Pas daarna kan worden ingegaan op de tweede veronderstelling dat er schadelijke gevolgen zullen zijn voor de toeleveranciers.

Ik wil terloops wijzen op het interessante voorstel van de landbouwersverenigingen om net als in de andere sectoren te werken via een afnameplicht. Misschien moeten we in die richting denken.

De voorzitter : Mijnheer de minister, ik denk dat de vraagsteller iets anders bedoelde. Er is inderdaad weinig tewerkstelling in dienstverband in de landbouwsector, maar ook landbouwers die uit de landbouw stappen, komen op de arbeidsmarkt terecht.

Minister Renaat Landuyt : De situatie blijft heel hypothetisch. U vraagt me een toekomstige becijfering. Ik blijf erbij dat het uitgangspunt niet evident is. Het is helemaal niet zeker dat het aanduiden van kwetsbare gebieden gelijkstaat met minder tewerkstelling in de landbouw.

Mevrouw Dua heeft zichzelf er nu al toe geëngaageerd om bij Europa de dossiers te verdedigen van de mensen voor wie een uitzondering moet worden gemaakt.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, de voorzitter heeft gelijk, ik ben ook bekommerd over de zelfstandige boeren. U stelt dat de zaak moeilijk te berekenen is. Ik ben ervan overtuigd dat het gevolg van de uitdeining kan worden berekenend. Ook bij Sabena hebben we een uitdeining gemerkt. Die was misschien makkelijker om te berekenen, maar ik heb mijn vraag in die optiek gesteld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de wetgeving voor reisbureaus en de problemen voor sociaal-culturele verenigingen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de wetgeving voor reisbureaus en de problemen voor sociaal-culturele verenigingen.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, tijdens de maand januari hebben we naar aanleiding van een vraag om uitleg van mevrouw Hermans gedebatteerd over de problemen die de jeugdorganisaties ondervinden bij het inrichten van meerdaagse reizen en sportkampen. Volgens sommigen moeten die verenigingen voldoen aan de normen van de reiswetgeving waardoor ze onder meer over een licentie moeten beschikken en waarborgen moeten storten.

Ik heb me toen bij de vraag aangesloten en heb er ook op gewezen dat niet alleen de jeugdorganisaties met deze problemen kampen, maar ook andere sociaal-culturele organisaties, zoals bijvoorbeeld KWB en Vakantiegenoegens. Het gaat over organisaties die zonder commerciële bedoelingen voor hun leden reizen en uitstappen organiseren.

Mijnheer de minister, u hebt op de vraag ingepikt en voorgesteld om in afwachting van het decreet, een andere decreet op te stellen waarbij we bepaalde categorieën uitsluiten van de erkenning. Alle

commissieleden waren het met u eens, alleen de heer Ramoudt maakte een beetje voorbehoud.

In een persnota van 7 maart maakte u bekend dat u een voorontwerp van decreet zult neerleggen waardoor de erkende jeugdorganisaties worden uitgesloten van de reisbureauwetgeving en bijgevolg vrijgesteld zijn van de verplichte reisvergunning. Ik sta volledig achter die regeling, maar ik begrijp niet goed waarom alleen de categorie jeugdverenigingen wordt uitgesloten. Waarom wordt de regeling niet uitgebreid tot alle sociaal-culturele organisaties en ook tot de sportverenigingen die sportkampen inrichten ?

Het kan toch niet dat bijvoorbeeld een lokale afdeling van Vakantiegenoegens kan worden vervolgd voor het inrichten van een weekend aan zee ! Er werd ooit al eens een klacht ingediend tegen de organisatie. Die is gehoord, maar gelukkig niet vervolgd. Het probleem van een eventuele sanctie blijft echter altijd bestaan.

Commerciële reizen of uitstappen die niet passen in de doelstellingen van de verenigingen, moeten natuurlijk wel voldoen aan de reiswetgeving van 1965. Daarvoor is wel een licentie nodig en moeten een aantal waarborgen worden gegeven. Alle organisaties moeten eendagsreizen kunnen inrichten en moeten over de mogelijkheid blijven beschikken om zonder vergunning reizen te blijven organiseren die passen in hun doelstellingen, net zoals scholen en jeugdorganisaties dat kunnen doen.

Mijnheer de minister, hoe komt het dat in uw voorstel alleen de jeugdorganisaties, maar niet de sociaal-culturele verenigingen en sportorganisaties worden uitgesloten van de vereiste erkenning ?

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik wil me aansluiten bij de vraag van de heer Laurys. Ik heb vernomen dat het advies van de Vlaamse Raad voor Toerisme zeer negatief luidt. Klopt dat ?

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij de vragen van de heer Laurys. Ik wil aandacht vragen voor alle vrijwilligers die werkzaam zijn in verenigingen. Ze zijn belangrijke factoren in het organiseren van eendagsreizen, groepsreizen en weekendjes. Ze geven mensen die anders misschien nooit weggaan, de kans om een uitstap of reis te maken. Dat is een taakstelling van

Maes

veel sociaal-culturele verenigingen, sportverenigingen en onderwijsinstellingen. Dit is ook belangrijk voor het toerisme in het algemeen. Het weegt op de omzet van restaurants, hotels, vakantiecentra, enzovoort. Aan de kust bijvoorbeeld zijn seniorenactiviteiten die buiten het seizoen worden georganiseerd, zeer belangrijk.

Dat recht inperken, zou voor het toerisme een slechte zaak zijn. Ik begrijp dat professionelen beschermd moeten worden, maar vrijwilligerswerk is ook belangrijk. De minister heeft zelf aangetoond dat meer dan 40.000 vrijwilligers actief zijn in de recreatieve toeristische sector. Daarvan zet 75 procent zich in voor het verenigingsleven. Het kan dan ook niet dat een vereniging die groepsreizen organiseert, moet beschikken over een reisbureauvergunning en dergelijke meer.

Verenigingen die deze vorm van reizen organiseren, hebben vaak ook een aanbod dat niet in de commerciële reissector wordt teruggevonden. Ik denk bijvoorbeeld aan vakanties voor personen met een handicap. Het is belangrijk dat de sociaal-culturele verenigingen hun taakstelling wereldkundig kunnen maken. Ik denk bijvoorbeeld aan de Reismarkt in Brugge die een enorm aanbod heeft vanuit het vrijwilligerswerk. Ik vraag de minister om de reiswetgeving aan te passen zodat de plaats van de vrijwilligers in de toeristische sector wordt gewaarborgd.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het zou goed zijn dat we de ontwerptekst zo snel mogelijk krijgen. Op die manier kunnen we het debat over de regelgeving voor de reisbureaus correct en grondig voeren. Deze materie heeft al een hele weg afgelegd. Oorspronkelijk ging het om een voorstel van decreet, daarna werd het een ontwerp van decreet. In de vorige regeerperiode was er dan een ontwerp van samenwerkingsakkoord. Daarrond gebeurt nu niets meer. Hoe langer het duurt vooraleer we een ontwerptekst krijgen, hoe moeilijker het is om een oplossing te vinden voor de knelpunten. Ik sluit me dan ook graag aan bij de vragen van de vorige sprekers.

Ik wil daarnaast vragen wat de stand van zaken is inzake het samenwerkingsakkoord. We kennen het advies van de Vlaamse Raad voor Toerisme. U zou de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen willen aanpassen, waardoor de vestigingsvoor-

waarden gemeenschapsmaterie zouden worden in plaats van gewestmaterie. U zou daarvoor op steun rekenen van de andere beleidspartners. Als we echter moeten wachten op dergelijke wijziging van de bijzondere wet, dan kunnen we het evengoed op de Griekse kalender zetten. Denkt u dan ook niet aan alternatieven ?

We moeten begrip hebben voor de reacties van de commerciële reisbureaus. Mijn fractie dringt dan ook aan op een fundamentele regeling voor hen. Er moet uiteraard rekening worden gehouden met de bekommernissen van de verenigingen en vrijwilligers.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik vraag me af wat wordt omschreven als een sociaal-culturele vereniging ? Vakantiegenoegens, bijvoorbeeld, is bijna een professioneel reisbureau.

De heer Jan Laurys : Ik heb het over de lokale afdelingen. Vakantiegenoegens heeft een nationaal erkenningsnummer en een licentie. Het gaat om de lokale afdelingen die enkel voor hun leden een uitstap of weekend organiseren.

De voorzitter : Ik wil me in grote lijnen aansluiten bij de vraagstellers. Dat er regeling komt voor de jeugdverenigingen, heeft mijns inziens niet zozeer te maken met de vraag van mevrouw Hermans. Het is volgens mij gewoon gemakkelijker om daarvoor een oplossing uit te werken. Bij sociaal-culturele verenigingen heerst meer professionalisme dan bij jeugdverenigingen. Daar is de lijn dunner.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik heb hier een historisch document bij : het eerste negatieve advies van de Vlaamse Raad voor Toerisme. Collega's, ik denk dat we elkaar hard nodig zullen hebben omdat we door veel VVR-propaganda zullen worden bestookt of misschien al worden bestookt. Mevrouw Hermans heeft de verdienste gehad dat ze mijn aandacht toespitste op dit specifieke probleem en op de vraag van de Nationale Jeugdraad. We zullen nu wellicht het ware gezicht te zien krijgen van bepaalde belangenverenigingen. Ik krijg nu de informatie over processen te zien. De VVR onderneemt stappen tegen jeugdorganisaties die reizen organiseren.

Landuyt

Mijnheer de voorzitter, het voordeel van jeugdorganisaties is inderdaad dat ze aanwijsbaar zijn. We moeten ervoor zorgen dat ze voor hun leden reizen kunnen organiseren zonder dat ze worden afgeremd door organisaties die enerzijds formeel zeggen dat er geen enkel probleem is, maar ze anderzijds in de praktijk proberen te blokkeren. Er is dus aan de ene kant de sector en aan de andere kant de politiek die echt iets wil doen voor de jeugd.

Ik voorspel u dat er nog wel mails zullen volgen van de voorzitter van de VVR. We weten dat hij een goede pen heeft. Ik ben zeer ontgoocheld door het advies van de Vlaamse Raad voor het Toerisme. Ik zou kunnen begrijpen dat het sectorcomité van de SERV vanuit een economisch oogpunt deze opmerkingen zou maken. Ik ben van de tekst vertrokken, waarover de Vlaamse Raad voor het Toerisme vroeger reeds een positief advies had verstrekt. De tekst van het voorstel van decreet is dus de tekst die uit de samenwerkingsovereenkomst is gehaald. De zin dat jeugdorganisaties, erkend door de Vlaamse overheid, voor het organiseren van hun reizen niet onder de verplichting van de reisbureaus ressorteren, heeft de stoppen doen doorslaan. Deze tekst had al de hele molen van adviezen met succes doorlopen. Inhoudelijk was er geen discussiepunt.

Ofwel kunnen we alsnog proberen een globale regeling te krijgen ofwel halen we het punt eruit waardoor een maatschappelijke nood kan worden opgelost. Zo kan een essentieel advies over de bevoegdheidskwestie van de Raad van State worden bekomen. Ik heb een decreet opgesteld en ben ervan uitgegaan dat het een gemeenschapsbevoegdheid betreft. De Raad van State zal hierover een advies uitbrengen, dat ons verder bij elke regeling omtrent reisbureaus zal helpen.

De keuze om iets voor jeugdorganisaties te doen is gebaseerd op een maatschappelijke nood. Er is inhoudelijk geen discussie over en bovendien zijn de organisaties duidelijk aanwijsbaar. Een tweede stap is het vrijwilligerswerk rond reizen bevrijden van het juk van de economische sector. Dat ligt veel moeilijker. Ik zit op dezelfde golflengte als de heren Maes en Laurys en de andere interpellanten. De organisaties moeten duidelijk kunnen worden omschreven en verder kan via amendementen de tekst nog worden aangepast. Ik zal zorgen voor de nodige adviezen. Wij kunnen gerust de kleine tekst uitbreiden, maar we moeten er alleen over waken

dat geen verdoken professionele organisaties opduiken.

Ik laat alles zijn gang gaan, wacht met spanning het juridisch advies van de Raad van State af, en ga akkoord om via het parlement te amenderen. Ik heb zelf gezegd dat ik bereid ben om nu al met de organisaties te overleggen. Ik hoop dat we in het parlement over de jeugdorganisaties op dezelfde golflengte zitten. We mogen ons niet laten misleiden door de zogenaamde consumentenbescherming, die via professionele reisbureaus beter zou worden gegarandeerd. Dat lijkt mij een vergezochte rede-nering.

Ik leg nog een ander punt over reisbureaus aan de regering voor, namelijk de effecten van faillissementen. De incidenten hebben zich deze zomer gelukkig niet in Vlaanderen voorgedaan. Ik neem mijn voorzorgen voor het geval de problemen hier wel zouden voorvallen. Het is een prioritair punt, dat de consumentenbescherming zeker ten goede komt. Er zijn nu reeds twee kleine voorontwerpen van decreet inzake reisorganisaties. Hierover is advies gevraagd, wat een stap voorwaarts betekent.

Voor het overige is het overleg met de gewesten en de gemeenschappen gaande. Dat gaat erg traag en ik wil niet choqueren door zomaar een decreet neer te leggen. Reisbureaus een te strenge regeling opdringen kan economisch het eigen gewest schade berokkenen. Ik ga voorzichtig te werk. Via de twee kleine voorontwerpen zet ik een stap vooruit. De politieke wereld zal zich duidelijk moeten onderscheiden van de belangenorganisaties.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de minister, inhoudelijk ben ik het met u eens. Het zou dan echter interessant zijn het advies dat we krijgen, systematisch te kunnen weerleggen. Ik heb het echter nog niet kunnen lezen, en ik heb pas vanmorgen de brief ontvangen van de Federatie van de Toeristische Industrie. Zij zeggen dat er nooit problemen zijn geweest, en dat er geen extra regelgeving nodig is. Het is belangrijk dat we gefundeerd kunnen antwoorden, maar ik heb het nu alleen maar gehoord op de trein.

Minister Renaat Landuyt : Ik ben bereid om u dat document te geven. In grote lijnen komt het erop neer dat ze zich eraan ergeren dat ik het me permitteer hiervan, samen met mevrouw Hermans, aan de wereld 'kond' te doen. Ik zou dus hun advies nodig hebben om te kunnen zeggen wat ik zal

Landuyt

doen. Daar heb in politiek opzicht een probleem mee. Het is een ondermijning van de democratie. Het parlement houdt een interpellatie. Ik reageer daar positief op en zeg wat ik zal doen. Dat is als verkozene mijn verdomde plicht en zelfs mijn recht. Daarnaast kunnen de adviesraden vrij hun mening zeggen.

Een ander argument is dat er verdoken organisaties bij zullen zijn. Mijn antwoord is dat ze aanwijsbaar zijn, want het zijn erkende jeugdorganisaties. Ook consumentenbescherming is een van hun argumenten. In de huidige situatie vinden die reizen echter plaats en worden de organisaties voortdurend benaderd door de VVR en door anderen om hen te beperken in hun activiteiten.

Telkens zitten ze met een wettelijke onzekerheid, wat hen ook in onzekerheid brengt qua verzekering. Op de duur wordt gesteld dat niet-gereguleerde en niet-vergunde activiteiten niet verzekerd zijn. Door die juridische onzekerheid worden jeugdorganisaties en vooral de verantwoordelijken in gevaar gebracht.

We brengen dus alleen maar juridische duidelijkheid : ze behoeven geen vergunning. Juridisch is dat in orde, maar er is een soort van *dédain* ten aanzien van ons 'politiekers', want wat denken we wel, dat we het toerisme willen regelen ?

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de minister, we staan volledig achter uw standpunt. Uitgaand van de idee van toerisme voor allen moet het onze enige betrachting zijn dat zo veel mogelijk mensen aan toerisme kunnen doen. We moeten ons niet in het gareel laten brengen door consumentenorganisaties. Ik zou trouwens eens willen weten wat bijvoorbeeld de autocarbedrijven denken van de visie van de reisbureaus. De dag dat de sociaal-culturele verenigingen dit niet meer doen, wordt het voor

hen een ramp. Met het oog op het toerisme voor allen zitten we op de goede weg.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw standpunt. Ik heb hier het advies bij me van de Vlaamse Raad voor het Toerisme. Het valt me inderdaad op dat de besluiten beginnen met : 'Dit voorontwerp van decreet heeft tot doel reorganisatoren gespecialiseerd in reizen voor kinderen en jongeren te ontslaan.' Daar gaat het echter niet over. De zaken worden dus al in het uitgangspunt scheefgetrokken. Vervolgens wordt gezegd : 'Voor die organisaties is er op het ogenblik geen enkel probleem want de wet van 1965 is niet van toepassing. De wet spreekt van winstgevende werkzaamheden. Dus in feite is dit voorontwerp van decreet overbodig.'

De VVR ziet dus geen problemen voor deze organisaties. Ik vrees echter dat, als er een decreet komt dat deze organisaties ontslaat van de verplichting te voldoen aan de wet van 1965, ze a contrario zullen redeneren dat degenen die niet uitgesloten zijn, er wel onder vallen. De VVR en de reisbureaus krijgen er een argument bij om die anderen dan wel aan te pakken.

Minister Renaat Landuyt : De voorbereidende werken hiervoor, en zelfs dit debat vandaag, zijn daarom heel belangrijk, want er worden officiële parlementaire documenten van gemaakt. Daaruit zal duidelijk de visie van de wetgever blijken. Ik ben echter bereid het voorontwerp door middel van amendementen uit te breiden. Het parlement heeft zelfs een ruimere autonomie dan een lid van de regering, dat nog adviezen moet aanvragen. We moeten dan wel zorgen voor een omschrijving die veiligheid biedt aan de verschillende organisaties.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.55 uur.*
